

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 58.483 van 7 maart 1996
in de zaak A. 61.631/VII-12.914.**

In zake : Herman NIJS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J. BELMANS,
kantoor houdende te GEEL,
Possonsdries 7

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat H. LANGE,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Schermersstraat 30.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Advocaat J. BELMANS op 30 december 1994 namens Herman NIJS heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Leefmilieu en Huisvesting van 22 september 1994 waarbij het beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 22 oktober 1992 tot weigering van de exploitatievergunning om haar te Oud-Turnhout gelegen mestkippenbedrijf van 81.000 dieren uit te breiden met een kippenstal voor 43.000 stuks, ongegrond wordt verklaard en de beroepen weigeringsbeslissing wordt bevestigd;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
J. BAERT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 8 januari 1996
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 januari
1996;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter
J. VERMEIRE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
K. BELMANS die, loco Advocaat J. BELMANS verschijnt voor
verzoeker, en van Advocaat L. BOUTELIGIER die, loco
Advocaat H. LANGE verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
J. BAERT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2,
van de gecoördineerde wetten op de Raad van State
slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan
worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige
middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de
aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en
dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden
akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig
nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij aanvoert (samengevat) dat indien de bestreden beslissing niet wordt geschorst en pas wordt vernietigd na afloop van de langdurige annulatieprocedure, het "Mest Actie Plan" van de Vlaamse regering ondertussen in werking zal zijn getreden in welke regeling, gecombineerd met de voorgenomen wijziging van het meststoffendecreet van 23 januari 1991, de gevraagde uitbreiding zal moeten worden geweigerd omdat het bedrijf wegens zijn omvang niet voldoet aan de criteria van het type "gezinsbedrijf", zodat de groeikansen van de onderneming definitief teloorgaan, dat dit nadeel des te meer geldt nu, zoals in de eerste twee middelen is gesteld, de weigeringsbeslissing uiterlijk op 4 januari 1990 moest zijn genomen, in welke omstandigheden die beslissing thans reeds zou kunnen vernietigd zijn; dat zij eraan toevoegt dat dit nadeel niet louter pecuniair is omdat te dezen de winstfactor eerder bijkomstig is en het daarentegen veeleer gaat om het verstevigen van de concurrentiepositie van het bedrijf en het drukken van de kostprijs door middel van schaalvergoting; dat zij voorts uiteenzet op 22 maart 1993 een bouwvergunning te hebben verkregen voor de stal in kwestie ter uitvoering waarvan zij een gedeelte van de bouwwerken heeft uitgevoerd om het verval van die vergunning te voorkomen, wat haar 316.867 frank heeft gekost alsmede 360 eigen arbeidsuren, dat het verlies van die investering en van de vruchten van die persoonlijke arbeid een nadeel uitmaakt dat zonder schorsing onmogelijk kan worden hersteld, dat zij, in afwachting van een uitspraak ten gronde, gedurende lange tijd met een hinderlijke en weinig esthetische werf opgescheept zit, aan welk ernstig nadeel enkel door een schorsing op adequate wijze een einde kan worden gemaakt;

Overwegende dat in haar nota de verwerende partij de argumentatie m.b.t. het "Mest Actie Plan" speculatief noemt en stelt dat het aanvaarden ervan tot gevolg zou hebben dat de mogelijkheid van een wetswijziging in praktisch elke milieuvergunningszaak tot een schorsing zou moeten leiden, wat zeker niet de bedoeling van de wetgever is geweest; dat zij voorts wijst op het geringe bedrag van de aangevoerde bouwkosten welke trouwens geen verloren investering hoeven te zijn indien de milieuvergunning uiteindelijk zou worden verleend;

Overwegende dat het argument met betrekking tot het teloorgaan van de groeikansen van het bedrijf niet overtuigt; dat een dergelijk nadeel slechts als ernstig in de zin van voormelde wetsbepaling kan worden aangemerkt mocht de leefbaarheid en derhalve het voortbestaan zelf van het bedrijf in het gedrang komen; dat in dit verband de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat de uitbreiding van haar bedrijf met 50% van zijn capaciteit, met name het verhogen van het kippenbestand van 81.000 dieren met 43.000 stuks, levensnoodzakelijk is; dat een gelijkaardige vaststelling geldt met betrekking tot het argument van de concurrentiepositie; dat, mocht de geplande kippenstal ingevolge het bestreden besluit uiteindelijk niet kunnen opgetrokken worden, de uitgaven voor de reeds uitgevoerde beperkte bouwwerken en de overeenstemmende eigen arbeidsuren een louter financieel nadeel uitmaken dat niet moeilijk herstelbaar is; dat het gedurende lange tijd opgescheept zitten met een hinderlijke en weinig esthetische werf evenmin als een ernstig nadeel kan worden aangezien;

Overwegende dat derhalve aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeven maart 1900 zesennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

de H.	J. VERMEIRE,	kamervoorzitter,
Mevr.	M. VRINTS,	staatsraad,
de H.	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	Ch. BAMPS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Ch. BAMPS.

J. VERMEIRE.